

openbaar
ministerie

Parket bij het hof van beroep
GENT
DE PROCUREUR-GENERAAL

**OPENING GERECHTELIJK JAAR
2019-2020
2 SEPTEMBER 2019**

- I. **VERSLAG OVER HET RECHTSPREKEN IN HET RECHTSGE-
BIED VAN HET HOF VAN BEROEP GENT**

- II. **VOORDRACHT VAN PROFESSOR DIRK HEIRBAUT: “HINK-
STAP-SPRONG: WAT NA DE LANDING?”**

- III. **IN MEMORIAM**

- IV. **TABELLEN**

I. VERSLAG OVER HET RECHTSPREKEN IN HET RECHTSGBIED VAN HET HOF VAN BEROEP GENT

Mijnheer de Minister,
Mijnheer de Voorzitter van de Hoge Raad voor de Justitie,
Mijnheer de Voorzitter van het College van de hoven en rechtbanken,
Mijnheer de waarnemend provinciegouverneur,

Mijnheer de Eerste Voorzitter,
Geachte genodigden in al uw titels en hoedanigheden,
Beste collega's,

Naar jaarlijkse gewoonte zal ik een overzicht van de rechtsbedeling binnen ons ressort geven in toepassing van artikel 345, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Het overzicht zal dit jaar evenwel bijzonder kort zijn. De steundienst van het College van de hoven en rechtbanken heeft begin 2019 namelijk laten weten dat er voor 2018 geen statistieken beschikbaar zijn wegens de overschakeling naar MACH. De statistieken van 2018 zullen, samen met de statistieken van 2019, pas in 2020 gepubliceerd worden.

Ik zie mij dus genoodzaakt mijn overzicht te beperken tot de statistieken van ons hof van beroep en van het openbaar ministerie.

1. Het hof van beroep

Wat het hof van beroep betreft, zien we de volgende relevante evoluties.

1.1. De burgerlijke en familiezaken

Het aantal nieuw ingeleide burgerlijke en familiezaken is opnieuw licht gestegen. De stock aan hangende burgerlijke en familiezaken blijkt evenwel verder gedaald.

Ook al is er een lichte daling van het aantal uitgesproken arresten, wellicht het gevolg van de opruststelling van enkele zetelende magistraten, toch kan men hier dus van een positieve evolutie spreken.

1.2. De protectionele zaken

Wat de categorie protectionele zaken betreft, is er een evenwicht tussen het aantal nieuw ingeleide zaken en het aantal uitgesproken arresten.

In die materie kan men dus spreken van een positieve status quo.

1.3. De zaken behandeld door de Kamer van inbeschuldigingstelling

Wat de zaken behandeld door de Kamer van inbeschuldigingstelling betreft, stel ik een substantiële stijging van het aantal arresten in 2018 vast. Hierdoor halen we opnieuw het niveau van 2016 na een daling van het aantal te behandelen dossiers in 2017.

1.4. De zaken behandeld door de correctionele kamers

In de correctionele kamers blijkt het aantal nieuw ingeleide zaken in 2018 licht gedaald, maar de stock aan dossiers blijkt verontrustend te stijgen.

De hoofdreden hiervoor dient uiteraard gezocht in de tijdelijk lagere productiviteit van een aantal correctionele kamers wegens de opruststelling van enkele zetelende magistraten en de voordracht en aanwijzing van één van de correctionele kamervoorzitters tot eerste voorzitter.

Bovendien worden de gevolgen van het arrest van 21 december 2017 van het Grondwettelijk Hof steeds meer zichtbaar. Zoals de meesten onder u bekend is, wijzigde de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse

bepalingen inzake justitie¹ de artikelen 25 van het Strafwetboek *iuncto* artikel 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden substantieel² en liet deze wijziging het openbaar ministerie toe tal van misdaden te correctionaliseren die voorheen door het hof van assisen dienden berecht te worden. Bij voormeld arrest van 21 december 2017 heeft het Grondwettelijk Hof de bepalingen van de wet van 5 februari 2016 daarover evenwel vernietigd³. Als er enerzijds weliswaar in 2018 slechts één arrest door een hof van assisen gevelde werd, dan is het anderzijds wel een feit dat er eind 2018 al vijf processen ingeleid waren en er zich elf aankondigden ten gevolge van verwijzingen door de Kamer van inbeschuldigingstelling naar het hof van assisen.

Inmiddels noopten, mijnheer de Eerste voorzitter, onverwachte omstandigheden u bovendien de burgerlijke afhandeling van strafzaken opnieuw over de verschillende correctionele kamers te spreiden terwijl de afhandeling door één specifieke kamer met een alleenzetzende raadsheer nu net zijn meerwaarde had bewezen.

In die omstandigheden vrees ik dat die stijgende tendens in de stock van correctionele zaken moeilijk omkeerbaar zal zijn zonder bijkomende maatregelen. Een herinrichting van een extra correctionele kamer, zelfs tijdelijk, ware een mogelijkheid, maar ik besef dat dit met de huidige invulling van uw kader of de huidige omvang van het wettelijk kader geen sinecure is.

2. Het openbaar ministerie

2.1. De correctionele afdelingen van de parketten

Wat de correctionele afdelingen van de parketten betreft, zagen we de voorbije jaren een algemeen dalende tendens van het aantal nieuw ingeschreven strafzaken in alle afdelingen van de parketten

¹ Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, *BS* 19 februari 2016

² Artikel 6 en 121 van de wet van 5 februari 2016

³ <http://www.const-court.be/public/n/2017/2017-148n.pdf>

van Oost- en West-Vlaanderen. Die tendens blijkt in 2018 doorbroken: enkel de afdeling Brugge van het parket West-Vlaanderen kent een verdere daling van de instroom.

In de meeste afdelingen doet zich bovendien, mogelijks door de stijging van de instroom, een stijging van de stock aan hangende zaken voor.

De gemiddelde doorlooptijd van de strafdossiers vertoont evenwel een positieve, licht dalende tendens.

Belangrijk lijkt mij hierbij de vaststelling dat de beide parketten inspanningen geleverd hebben om meer dossiers voor de correctionele rechtbank te dagvaarden en minder dossiers zonder gevolg te rangschikken.

Ook wens ik onder de aandacht te brengen dat de parketten van de procureurs des Konings in het kalenderjaar 2018 niet minder dan 53 verruimde minnelijke schikkingen voorgesteld hebben voor een totaal bedrag van 3.522.952,5 euro, waarbij er eveneens 4.545.806,09 euro aan de fiscale administraties werd betaald. Op die wijze konden opnieuw op een efficiënte en voor de Belgische overheid financieel voordelige wijze dossiers afgesloten worden die anders mogelijks aanleiding tot jarenlange procedureslagen hadden gegeven.

Ook de investeringen in strafuitvoeringsonderzoeken verdienen een vermelding. Op basis van de arresten uitgesproken in 2018 zijn er 155 dossiers voor het opstarten van een strafuitvoeringsonderzoek aangelegd, goed voor een potentieel te innen bedrag van 67.832.115,50 euro. Vorig jaar spraken we van een potentieel te innen bedrag van slechts 21.676.304,87 euro voor 154 dossiers.

2.2. De afdelingen politiezaken van de parketten

Wegens de overgang naar het crossborder systeem in 2018 zijn er nog geen gegevens beschikbaar voor de politieparketten.

2.3. De afdelingen jeugdzaken van de parketten

De stijging van de voorgaande jaren van het aantal bij de jeugdrechtbank ingeleide protectionele zaken blijft zich verderzetten. De stijgende tendens geldt thans zowel voor de als misdrijf omschreven feiten als voor de verontrustende opvoedingssituaties.

2.4. De niet-dossiergebonden activiteiten van de parketten

Wat het openbaar ministerie betreft, zijn er ook de niet-dossiergebonden activiteiten, onder meer ontwikkeld binnen de expertisenetwerken van het College van procureurs-generaal.

Ik verkondigde het reeds vorig jaar: nieuwe wetgeving leidt tot nieuwe omzendbrieven van het College van procureurs-generaal voor de parketten, arbeidsauditoraten en politie- en inspectiediensten, maar ook van de procureurs des Konings voor de politiediensten.

En niet ten onrechte verwacht de wetgevende en uitvoerende macht de permanente aanpassing van de vele bestaande omzendbrieven aan de actuele wetgeving of aan de maatschappelijke evoluties. Die actualisatie is een prioriteit van het openbaar ministerie voor het gerechtelijk jaar 2019-2020, maar het is nu al duidelijk dat één gerechtelijk jaar hiervoor niet zal volstaan.

*

II. VOORDRACHT VAN PROFESSOR DIRK HEIRBAUT: “HINK-STAP-SPRONG: WAT NA DE LANDING?”

Mijnheer de Eerste voorzitter,

Vorig jaar gaf ik in mijn mercuriale met betrekking tot de niet dossiergebonden activiteiten een stand van zaken over drie interessante beleidsinitiatieven waarin samenwerking tussen het gerecht en de bestuurlijke overheden primordiaal bleek: het opstellen van strafrechtelijke prioriteiten in Vlaamse materies in samenwerking met de Vlaamse regering, de uitbouw van de bestuurlijke handhaving en de ontplooiing van de ketengerichte aanpak, het casusoverleg, voor intra-familiaal geweld.

Dit jaar heb ik - in modern management-termen - mijn mercuriale “ge-outsourced”. Er blijken meer definities van dit woord te bestaan dan het woord letters telt, maar op basis van de uitnodiging die u ontving, kon u mijn innoverende bedoelingen wellicht al raden.

De situatie van Vrouwe Justitia is de voorbije maanden in de media op zeer expressieve wijze omschreven:

- “Les parlementaires doivent nous entendre d’urgence” – een interview van Didier Rinskopf, directeur van de steundienst van het College van de hoven en rechtbanken, en Pol Van Iseghem, voorzitter van het College van de hoven en rechtbanken, in de krant “Le Soir” van 30 januari 2019
- “We mogen niet vergelijken naar een totalitair systeem” – een interview van Christian de Valkeneer, op dat ogenblik voorzitter van het College van procureurs-generaal en van het College van het Openbaar Ministerie, in “De Juristenkrant” van 30 april 2019
- “Er is werk aan werklustvermeerdering” – een artikel van de hand van Bruno Lietaert, raadsheer in het Arbeidshof en lid van de Hoge Raad voor de Justitie, in “De Juristenkrant” van 1 mei 2019
- “Het is tijd voor een zuurstofkuur voor justitie” – een interview van Minister Koen Geens, in “De Juristenkrant” van 2 mei 2019

- “Justitie in transitie” – een uitgave van begin mei 2019 van Minister Koen Geens
- “Meer geld voor justitie is haast onmogelijk” – een artikel van Stavros Kelepouris in “De Morgen” van 10 mei 2019
- “Fédéral: les magistrats remettent la pression” – artikel van Louis Colart in « Le Soir » van 13-14 juli 2019
- “De splitsing van Justitie is een dure zaak” – een artikel van Walter De Smedt, gewezen raadslid van Comité I en Comité P, op Apache, 30 juli 2019
- “Nos revendications ne sont pas corporatistes” – een interview van Koenraad Moens en Fabrizio Antioco, voorzitters van de Adviesraad voor de magistratuur.

Onze gastspreker, professor Dirk Heirbaut, ging de uitdaging aan om op zijn beurt een voordracht met een veelzeggende titel te brengen, maar sta mij toe hem eerst even kort voor te stellen.

Professor Dirk Heirbaut behaalde eerst een master in de geschiedenis en vervolgens een master en een PhD in de rechten. Aanvankelijk assistent aan de Universiteit Gent doorliep hij vervolgens alle stappen van het professoraat om het tenslotte tot gewoon hoogleraar te brengen. Gespecialiseerd in de geschiedenis van het recht is hij dus eerder een buitenbeentje binnen de rechtsfaculteit. Hij zal mij vergeven dat ik u het overzicht van zijn academische verwezenlijkingen bespaar. Laat mij samenvattend stellen dat zijn focus ligt op de rechtsgeschiedenis, in het bijzonder met betrekking tot onze wetboeken. Het zal u dan ook niet verwonderen dat ik hem de ideale spreker achtte om, enerzijds, kort – objectief - terug te blikken op vijf jaar hervormingen binnen justitie onder de auspiciën van minister van Justitie Koen Geens en, anderzijds, ook een vooruitblik te werpen op wat ons op wetgevend vlak te wachten zou kunnen staan.

Hij koos voor zijn lezing de klinkende titel: *“Hink-stap-sprong: wat na de landing?”*

Professor, ik geef u graag het woord.

*

Hooggeachte vergadering,

Sta mij toe om vooreerst mijn dank uit te spreken tegenover procureur-generaal Dericourt. Zijn uitnodiging om hier vandaag te spreken geeft blijk van waardering door de magistratuur van het werk dat de rechtenfaculteiten verrichten. Toch kan het voor u vreemd lijken dat het niet een prof hedendaags recht is, maar een rechtshistoricus die nu voor u staat. Daarvoor bestaat nochtans een zeer goede reden. De voorbije vijf jaar heeft het Belgische recht immers een reeks grote veranderingen te verwerken gekregen. Om een nog meer revolutionaire periode te vinden moeten we al teruggaan naar de periode van de Franse Revolutie en Napoleon, dus nog voor het ontstaan van België.

Ondertussen zal er in dit land wel geen jurist meer zijn die niet gehoord heeft van de hink, de stap en de sprong van minister Koen Geens: eerst het huis van justitie zelf wat in orde brengen, vervolgens quick wins realiseren in de potpourriwetten en ten slotte het enorm grote werk: de hercodificatie en de rechtbank van de toekomst. Dat was het plan.

Wat heeft Geens hiervan gerealiseerd? In zijn nota 'Justitie in transitie' geeft hij daarvan zelf een overzicht. Het zegt genoeg dat hij bijna veertig bladzijden nodig heeft alleen al om al zijn wetten op te lijsten. Dat overzicht ga ik hier niet geven. Ik kan wel hier aangeven dat hij zijn plaatsje in de geschiedenisboeken verdiend heeft. Meer nog, ik heb tweemaal als editor van boeken over de geschiedenis van justitie in België de biografieën van alle ministers van justitie in dit land bekeken en niemand komt nog maar in de buurt van Geens. We kunnen gerust spreken van de 'Geensrevolutie in het Belgisch recht'.

Alleen: wat komt er nu? De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat we het niet weten. Veel hangt immers af van de komende regeringsvorming en die zal nog wel nog een tijdje aanslepen. Dat nadeel heeft echter ook een voordeel. Het geeft ons een adempauze en laat ons toe even vooruit te denken. De Geensjaren waren immers schitterend, maar niet zonder kritiek.

Geens heeft het spel zeer slim gespeeld. In zekere zin vormden de Geenshervormingen van de afgelopen jaren het equivalent van de Blitzkrieg in de oorlogvoering: een zeer snel initiatief dat de tegenstander bij

verrassing neemt: voor men het doorheeft, is de tank, lees: de hervorming, al voorbijgereden. Dat werkte goed omdat daardoor enkele broodnodige hervormingen konden gebeuren, maar een Blitzkriegformule werkt niet onbeperkt. Op een bepaald moment loopt een Blitzkrieg vast in de Russische winter en dan moet men het roer over een andere boeg gooien. Voor enkele hervormingen die nu moeten komen, moeten we anders werken. Maar laat ons nu eerst kijken naar enkele realisaties.

Het grote succesverhaal van Geens vinden we in het economisch recht: een geheel nieuw wetboek van vennootschappen, fundamentele wijzigingen van het wetboek van economisch recht en de afschaffing van het wetboek van koophandel.

In het burgerlijk recht kan hij ook trots zijn op enkele mooie verwezenlijkingen, zoals hervormingen van het erfrecht en het huwelijksvermogensrecht en vooral de invoering van het nieuwe bewijsrecht met ingang van 1 november van volgend jaar. Dat zal immers ook de invoering van een nieuw burgerlijk wetboek betekenen. België zal dan uiteindelijk niet langer opgezadeld zitten met het Burgerlijk Wetboek van Napoleon.

Dat is belangrijker dan u denkt, want niet enkel is het huidige wetboek niet aangepast aan onze tijd, maar het is ook het verkeerde wetboek. Dr. Johan Vandevoorde van de Universiteit Antwerpen heeft er recent op gewezen dat wij eigenlijk sinds 2 februari 1831 het verkeerde burgerlijk wetboek toepassen. In de periode 1815-1830, onder Willem I, was namelijk een nieuwe burgerlijk wetboek geschreven en voorzien was dat dit op 2 februari 1831 in werking zouden treden. Dat is niet gebeurd omdat de Belgische Revolutie uitbrak en het Belgische Voorlopig Bewind besliste om bij het bestaande wetboek te blijven. Die beslissing was echter niet rechtsgeldig, noch volgens het recht van Willem I, noch volgens dat van het onafhankelijke België en er is ook na 1831 nog steeds geen tekst geweest die de beslissing om de Nederlandse wetboeken in te voeren rechtsgeldig teruggedraaid heeft. Niemand ligt daar wakker van, maar het zou misschien toch geen slecht idee zijn om een eigen Belgisch burgerlijk wetboek te hebben.

U kan nu opmerken dat op 1 november 2020 we enkel nog maar het bewijsrecht, nl. boek 8 voor de boeg zullen hebben. Ja, maar boek 8 zal zoiets worden als de Sagrada Familia in Barcelona. U kent ze wel, die kathedraal van Gaudi, waaraan men begonnen is in 1882 en die nog altijd niet afgewerkt is. Het belangrijkste is echter dat men er verder aan werkt omdat wat er reeds staat uitnodigt, oproept, aanspoort om verder te doen. Net zo met boek 8, dat zal een onafgewerkte kathedraal zijn in ons recht en we zullen zin hebben om ze af te werken. Een nieuw Burgerlijk Wetboek komt er dus wel, zeker ook omdat zoveel al gerealiseerd is. De niet goedgekeurde ontwerpen zullen, indien ze niet meteen wet worden, sowieso onvermijdelijk doorsijpelen in de praktijk en anticipatief toegepast worden, zeker voor die delen die in sterke mate op de bestaande rechtspraak gebaseerd zijn. Een mooi voorbeeld: het ontwerp voor een nieuw extracontractueel aansprakelijkheidsrecht: gesneden brood voor iedereen in de praktijk.

Een derde grote tekst die er uiteindelijk wel zal komen is het nieuwe strafwetboek. Dat ligt ook al voor in het parlement en ook daar speelt enige anticipatie mee. Er zijn genoeg problemen, denk bv. aan een aanpassing van het seksueel strafrecht, waarvoor velen hopen dat dit wetboek er snel zal komen.

Over een vierde tekst spreekt men minder, nl. het Wetboek van Strafvordering. De tekst is klaar, maar ligt niet bij het parlement. Ook hier denk ik dat de toekomst er gunstig uitziet. Let wel, gesteld dat deze wetboeken er komen, zal er nog werk aan de winkel zijn nadien, met wat ik de 'nagekomen werken' wil noemen, o.a.:

1. Reparatiewetgeving: onvermijdelijk dat er fouten zullen opduiken. Daarover moeten we niet al te veel klagen. Napoleon heeft ook van zijn Burgerlijk Wetboek een tweede versie moeten maken omdat de eerste nog niet in orde was.
2. Geens heeft een Blitzkrieg gevoerd: de essentie van de Blitzkrieg is dat de tanks zich niet te pletter rijden op de obstakels, maar eromheen gaan en verder rijden. De minder glorieuze taak om die obstakels dan uiteindelijk op te ruimen is voor de voetsoldaten die daarna komen. Hier ook: enkele obstakels heeft Geens niet aangepakt omdat zijn offensief anders zou gestrand zijn. We moeten ze evenwel vroeg of laat

aanpakken. Een voorbeeld: na een nieuw strafwetboek, moeten we ook alle bijzondere strafwetten daarmee in overeenstemming brengen.

Naast nagekomen werken moet er ook sprake zijn van blijvend onderhoud. Het zou ideaal zijn mochten de huidige redactiecommissies van de nieuwe teksten op post blijven als opvolgingscommissies die ervoor zorgen dat toekomstige wijzigingen aan deze wetboeken op een harmonische manier zullen gebeuren. (Ik denk hier ook aan wat gebeurd is bij het wetboek van sociaal strafrecht)

Kortom, dit alles, het materieel recht, zit wel snor.

Geheel anders is het gesteld met de procedure en de gerechtelijke organisatie. Daar had Geens twee grote werven:

1. Een nieuw wetboek van strafvordering: dat is mislukt. Hij heeft zelf zijn ontwerp niet verder geleid omdat er te veel weerstand was.
2. Een hervorming door een hele reeks uiteenlopende maatregelen van de procedure, de elf potpourri wetten. Deze wetten hadden als doel ervoor te zorgen dat de efficiëntie van justitie erop vooruit zou gaan door quick wins te realiseren. Het valt niet te ontkennen dat deze wetten een nieuwe wind hebben doen waaien, maar ook dat zij steeds meer weerstand hebben uitgelokt. Hier zou ik willen spreken als historicus. De historicus heeft een groot voordeel tegenover de personen waarover hij schrijft. Hij kan alles achteraf bekijken en 'with the benefit of hindsight' spreken. De eerlijkheid gebied mij echter toe te geven dat dit inzicht ook bij mij pas recent gerijpt is en dat ik moeilijk kan verwijten aan Geens dat hij dit niet gezien heeft. Hij heeft, achteraf bekeken dus, in zekere zin dezelfde fout gemaakt als keizer Jozef II, de man die alles had, die trouwde met de liefde van zijn leven en toch ongelukkig stierf omdat zijn onderdanen in opstand kwamen tegen zijn hervormingen. Nochtans waren die hervormingen zeker niet slecht. Alleen: Jozef II hervormde voortdurend, zodat men eerst de moed verloor en uiteindelijk in opstand kwam. Achteraf bekeken, had Jozef II beter in de plaats van voortdurend hervormingen door te voeren, in één grote klap alles hervormd en daarmee gekozen voor de korte pijn.

Vanuit die optiek zou ik willen pleiten om niet steeds een nieuwe reeks wetten door te voeren. Onze proceswetboeken zijn een lekkend dak en we zetten emmers om de regen op te vangen, maar het gaan er altijd maar meer worden. Laat ons daarom maar gaan voor een nieuw Wetboek van strafvordering en een nieuw Gerechtelijk Wetboek. Het eerste spreekt voor zich. Het huidige wetboek dateert nog uit de tijd van Napoleon en is simpelweg niet aangepast aan de huidige maatschappij. Ook het Gerechtelijk Wetboek moet echter op de schop. Men beseft het soms te weinig in België, maar dit wetboek over de burgerlijke procedure en de organisatie van onze rechtbanken uit 1967 is een van de allerslechtste wetboeken uit de rechtsgeschiedenis. Het negeerde immers in 1967 met opzet de internationale best practices. We deden, met opzet, het omgekeerde van het Oostenrijkse wetboek dat er wel in slaagde gerechtelijke achterstand terug te dringen. Dat dit bij ons dan niet lukte, stond in de sterren geschreven.

De vraag is echter hoe te komen tot nieuwe wetboeken. Geens heeft niet willen beginnen aan een nieuw Gerechtelijk Wetboek omdat hij daarvoor geen draagvlak zag en ondertussen stelt hij dat ook voor een nieuw Wetboek van Strafvordering dat draagvlak nog moet gevonden worden. Hoe dat te vinden? Het zou natuurlijk kunnen zijn dat dit onmogelijk is omdat de mensen van de praktijk niet willen veranderen. Dat zou mij – eerlijk gezegd – sterk verbazen. Het valt mij op dat ik alleen maar hervomingsgezinde magistraten en advocaten ontmoet. Ook in interviews met mensen uit de praktijk of in hun teksten (denk bv. aan het recente Witboek van het Openbaar Ministerie) lees ik quasi nooit iets waar ik tegen zou zijn. Dat is wat ik de paradox van de praktijk wil noemen: onze rechtsgebouwen lopen vol met hervormingsgezinde personen, maar de grote hervorming laat op zich wachten. Om dit te verklaren, citeer ik graag ere procureur-generaal Liégeois: *“Iedereen wil een hervorming, maar niemand wil veranderen.”* Lees: hervormen is mooi in theorie, maar in de praktijk heeft iedereen schrik om bij een hervorming achteruit te gaan. Dat gebeurt overigens niet enkel in de rechtsgebouwen. Ik vrees dat wanneer het gaat om bv. de hervorming aan de universiteit, wij professoren geen haar beter zijn. Maar toch, we moeten vooruit, hoe kan dit?

Laat ons even kijken naar een werkwijze die elders goede diensten be-
wezen heeft: de vraagpuntenprocedure uit Nederland. Bij het uitwerken
van een nieuw Burgerlijk Wetboek daar maakte professor Meijers een on-
derscheid tussen de grote vragen en de technische details. Over de grote
vragen moest het parlement eerst beslissen, daarna werkte hijzelf wel de
details uit.

Minister Geens heeft dit ook zo gedaan en heeft eerst gesproken met de
parlementaire commissie justitie over de grote krachtlijnen. Voor een
nieuw Wetboek van Strafvordering en een nieuw Gerechtelijk Wetboek
lijkt het mij dat we nog een stap verder dienen te zetten. Het parlement
dient zich inderdaad uit te spreken over die grote opties, maar pas nadat
het daarover het standpunt van de praktijk gehoord heeft. Dat standpunt
dient dan echter verder te gaan dan een loutere voorkeur. Het dient ook
aan te geven welke opties bestaan en welke consequenties die hebben
op het vlak van geld en personeel. Dat moet volgens mij mogelijk zijn. Ik
citeer hier de voorzitter van het college van hoven en rechtbanken, waarbij
ik weliswaar zijn woorden uit de context ruk: “We vragen niet zomaar geld,
we kunnen precies uitleggen waarvoor we het nodig hebben.” Ik denk dat
dit, althans toch om zeer ruwe schattingen te geven, ook moet kunnen
voor de opties bij het opmaken van procedurewetten.

Veel moeilijker zal het zijn om het in de wereld van de praktijk zelf eens
te worden over wat men wil, want de belangen lopen niet altijd gelijk. Dat
moeilijke debat moet de praktijk zelf voeren. Stel dat het lukt en dat de
praktijk een lijst kan voorleggen met de grote opties en daarbij per optie
optekent wat daarvoor vereist is aan personeel en middelen en tot slot
wat de voorkeur geniet rekening houdende met de eigen best practices,
maar ook die uit het buitenland, wat dan? Dan spreekt het voor zich dat
een minister van Justitie en het parlement dat standpunt alsnog kan ne-
geren en kan kiezen voor een minder efficiënte optie omdat het daarvoor
goede redenen heeft, bv. de assisenjury behouden omdat men deze par-
ticipatie van het volk in justitie niet wil verliezen. Maar: in dat geval moeten
minister en parlement ook consequent zijn en genoeg middelen voorzien.

Hier komen we natuurlijk bij een heikel punt: hervormen gaat gemakkelij-
ker met een smak geld. In 1967 lukte een nieuw Gerechtelijk Wetboek

omdat heel wat geld ter beschikking stond voor nieuwe aanwervingen en royale pensioenen voor een categorie personen die dienden te verdwijnen, de pleitbezorgers. In schril contrast daarmee staat de huidige situatie. Ik heb daarnet nog de Geensjaren een Blitzkrieg genoemd, welnu men vergeet vaak dat Duitsland bij de start van de Tweede Wereldoorlog tot een Blitzkrieg overging omdat het de middelen niet had om een traditionele oorlog te voeren. Het beleid van Geens heeft eveneens als rode draad dat hij de traditionele paden verliet omdat hij niet over genoeg middelen ervoor beschikte.

Ondertussen beseft men dat er op dit vlak een probleem is. Niet voor niets hebben bijna alle partijen in ons land voor de verkiezingen gesteld dat ze meer geld voor justitie willen. We zullen wel nog niet zien wat effectief gebeurt, want ook andere terreinen van de maatschappij hebben hun eisen en verlangens en die zijn vaak niet minder terecht dan die van justitie.

Ik zou alvast op enkele elementen willen wijzen:

- Wanneer elders uitgaven gedaan worden, rechtvaardigt men die vaak door de terugverdieneffecten ervan: welnu, ook bij justitie bestaan die, bv. een betere inning van de boetes en betere uitvoering van de verbeurdverklaringen zal ongetwijfeld meer geld generen. Anders gezegd, bij investeringen in justitie moet men niet enkel naar de kosten, maar ook naar de opbrengsten kijken en daarbij zwijg ik nog over de verdere voordelen voor de maatschappij.
- Men moet een onderscheid maken: in bepaalde gevallen, bv. bij digitalisering, gaat het om een hoge opstartkost, die echter eenmalig is terwijl de recurrente kosten veel lager liggen.
- Een derde, moeilijker, element: ik weet niet of er extra middelen nodig zijn. In die zin dat er wel degelijk geïnvesteerd is in justitie en dat wij op Europees vlak bv. wat personeel betreft zelfs lichtjes boven het gemiddelde zitten. Maar: dat gaat ervan uit dat wij een strafvordering en gerechtelijk recht hebben die even efficiënt zijn als in de buurlanden en dat is niet het geval. Om maar een voorbeeld te geven: Nederland heeft geen assisenprocedure meer sinds 1838.

Hiermee zijn we terug naar het essentiële punt: geld op zich biedt geen oplossing, als het systeem zelf inefficiënt blijft. Het Gerechtelijk Wetboek

van 1967 heeft dat trouwens bewezen. Na de massale injectie van geld en personeel toen, is de gerechtelijke achterstand niet verdwenen omdat het geld ging naar een inefficiënt systeem. Kortom, we hebben nood aan een nieuw Gerechtelijk Wetboek en een nieuw Wetboek van Strafvordering, waarbij we er oog voor hebben dat efficiëntie en kosten twee communicerende vaten zijn. Kiezen we voor minder efficiënte, wat vroeger zeer vaak gebeurde, dan heeft dat een prijs en moet die betaald worden. Dat geldt bij de invoering van nieuwe procedurewetboeken, maar moet ook blijven gelden daarna. Anders belanden we vlug weer in hetzelfde sukkelstraatje.

De vraag is misschien ook, of we daarop moeten wachten: zelfs los van nieuwe procedurewetboeken kan het interessant zijn dat vooraf enig overleg bestaat bij nieuwe maatregelen betreffende justitie over de mensen en middelen die nodig zijn om ze op het terrein uit te voeren en dat achteraf ook feedback gegeven wordt in een permante structuur daarvoor. Nu bestaan wel allerlei vormen van communicatie en evaluatie, maar afdoend lijken die mij niet te zijn.

Hoe dan ook, of deze veranderingen zullen gebeuren, of niet: het is duidelijk dat justitie in de voorbije jaren sterk veranderd is en nog verder zal veranderen. Maar: justitie wordt gemaakt door mensen. Ik herhaal: Justitie wordt gemaakt door mensen. Dat betekent dat fouten onvermijdelijk zijn. Meer nog, hoe beter men zijn werkt doet, hoe minder fouten er zullen zijn, maar ook hoe meer die, net daardoor, zullen opvallen.

De tragedie van justitie is dat meer inspanningen tot meer kritiek zullen leiden. Daarvoor bestaat geen mirakeloplossing. We kunnen en moeten ons inzetten en streven naar perfectie, maar daarnaast is het enige wat wij allemaal kunnen doen, het grote publiek, maar ook vrienden, kennissen en alle anderen voortdurend uitleggen waarom het niet allemaal zo gemakkelijk is en waarom de zaken, ondanks alles, ook verkeerd kunnen gaan. Kortom, in daad en woord moeten wij allen waardige ambassadeurs van justitie zijn. Ik hoop, jonge stagiairs, dat u vol enthousiasme die taak op u wil nemen en wens u veel succes in uw verdere carrière.

*

Hartelijk dank, professor, voor dit bondig overzicht van de verwezenlijkingen van minister van Justitie Koen Geens en van de niet te onderschatten uitdagingen die ons op wetgevend vlak nog te wachten staan. Ik heb goed genoteerd dat u niet alleen rekent op een inbreng van de academische en wetenschappelijke wereld, maar ook van advocaten en magistraten. Ik hoop dat de minister van Justitie onder de volgende federale regering, wie het ook moge wezen, daar oren naar zal hebben.

III. IN MEMORIAM

Mijnheer de Eerste voorzitter,

Vooraleer u het woord terug te geven, rest mij nog de volgende, droevige taak.

Naar aanleiding van de opening van het gerechtelijk jaar besteden we traditioneel aandacht aan de activiteiten van het voorbije jaar. Traditiegetrouw past het dus ook even terug te denken aan onze collega's, medewerkers en leden van de balies van het ressort die niet meer in ons midden vertoeven.

Graag dus enkele ogenblikken van ingetogenheid voor:

Geert VANDENBUSSCHE

Medewerker bij het Hof van beroep te Gent, overleden op 15 september 2018; hij was 51 jaar.

Leo VAN AVERMAET

Ere-kamervoorzitter bij het Hof van beroep te Gent, overleden op 30 oktober 2018; hij was 91 jaar.

Marika WULLEMAN

Griffier bij het vredegerecht van het kanton Waregem, overleden op 20 december 2018; zij was 45 jaar.

Maurice MEUL

Plaatsvervangend rechter in de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde, overleden op 23 december 2018; hij was 71 jaar.

Katy HOLVOET

Medewerker bij het vredegerecht van het kanton Izegem, overleden op 17 januari 2018; zij was 55 jaar.

Denis TACK

Ere-rechter in ondernemingszaken in de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Oudenaarde, overleden op 18 januari 2019; hij was 65 jaar.

Paul LANGEROCK

Ere-voorzitter bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, overleden op 21 januari 2019; hij was 105 jaar.

Willy VANDEVOORDE

Gewezen bode/medewerker bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, overleden op 25 januari 2019; hij was 79 jaar.

Remi VAN POUCKE

Plaatsvervangend rechter in de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde, overleden op 2 februari 2019; hij was 71 jaar.

Fernande FAZZI

Ere-advocaat en plaatsvervangend rechter in het derde kanton Gent, overleden op 20 februari 2019; zij was 92 jaar.

Marc VAN GINDERACHTER

Ere-advocaat aan de balie te Gent, overleden op 9 maart 2019; hij was 87 jaar.

Suzy NAERT

Griffier bij de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Brugge; overleden op 31 maart 2019; zij was 45 jaar.

Chris DE CRAENE

Assistent op rust gesteld bij het parket van de procureur des Konings Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, overleden op 2 april 2019; hij was 62 jaar.

Roland VAN BELLE

Ere-advocaat-generaal bij het parket van het Hof van beroep te Gent, overleden op 13 mei 2019; hij was 88 jaar.

Wilfried JAMEE

Ere-hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, overleden op 9 juni 2019; hij was 93 jaar.

Emmanuel ASPEELE

Plaatsvervangend rechter in de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Brugge, overleden op 11 juni 2019; hij was 63 jaar.

Rudy DEVOS

Ere-griffier hoofd van dienst bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, overleden op 5 juli 2019; hij was 72 jaar.

Aan hun familieleden en vrienden, aan hun confraters en collega's die hun nagedachtenis huldigen en om hen rouwen, bieden wij nogmaals ons blijken van medeleven aan.

Voor de Koning, vorder ik dat het aan het Hof behage te verklaren dat het zijn werkzaamheden zou hervatten.

*

Tevens vorder ik dat thans tot eedaflegging van de advocaten-stagiairs zou worden overgegaan.

IV. TABELLEN

A. HOF VAN BEROEP⁴

1. BURGERLIJKE EN FAMILIEZAKEN⁵

		2016	2017	2018
Input	Hangende zaken op 1/1	8.869	8.235	7.159
	Nieuw ingeleide zaken	3.358	3.426	3.680
	Totaal	12.227	11.661	10.839
Tussenarresten		586	479	442
Output	Eindarresten	3.787	3.764	3.660
	Weggelaten zaken	228	590	224
	Voegingen	165	147	123
	Totaal	4.180	4.501	4.007
Stock ⁶		8.047	7.160	6.832

Bron: griffie van het Hof van Beroep

⁴ Het is van belang te wijzen op het feit dat er verschillen mogelijk zijn met de cijfers die gepresenteerd worden in het werkingsverslag van het Hof van beroep. Deze zijn enkel te wijten aan verschillend gehanteerde telregels die bij elke tabel verduidelijkt worden.

⁵ Alle cijfers van de burgerlijke zaken van het Hof van beroep, met inbegrip van fiscale zaken, zijn gebaseerd op de statistiek Agora, een databank van de burgerlijke griffies van de Hoven van Beroep bij F.O.D. Justitie. Het verschil met de cijfers van het werkingsverslag van het Hof van beroep is te wijten aan het feit dat daar de jeugdzaken wel worden bijgeteld. Deze zaken worden in een aparte tabel opgenomen in dit verslag van het recht spreken. De zaken die vastgesteld worden voor kamer 11sexies worden geteld bij de burgerlijke zaken uit deze tabel.

⁶ In de realiteit zal men zien dat de hangende zaken per 31 december meestal verschillen van het aantal hangende zaken per 1 januari van het daaropvolgende jaar. Als voorbeeld: wat de statistieken van de parketten van eerste aanleg betreft, wordt er ieder jaar een automatische zuivering gedaan waarbij hangende zaken ouder dan 10 jaar, waar niets meer mee is gebeurd, worden afgeboekt en dus niet langer bij de hangende zaken worden gerekend.

2. CORRECTIELE ZAKEN⁷

2018		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	778	69	6	853
	Hangende burgerlijke belangen op 1/1				0
	Nieuw ingeleide zaken	1.078	64	6	1.148
	Nieuwe zaken burgerlijke belangen				0
	Beroepen tegen afwijzing VI				69
	Verzetten				26
	Totaal				
Tussenarresten		62	11	2	75
uitsluitend burgerlijke belangen		0	0	0	0
Output	Eindarresten	1.110	53	8	1.171
	waarvan voegingen				17
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0	0	0	0
	Weggelaten burgerlijke belangen				0
	Arrest tegen beroep afwijzing VI				69
	Totaal				
Stock³					

2017		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	679	102	2	783
	Hangende burgerlijke belangen op 1/1				4
	Nieuw ingeleide zaken	1.316	59	9	1.384
	Nieuwe zaken burgerlijke belangen				0
	Beroepen tegen afwijzing VI				80
	Verzetten				38
	Totaal				
Tussenarresten		51	4	0	55
uitsluitend burgerlijke belangen		0	0	0	0
Output	Eindarresten	1.205	89	8	1.302
	waarvan voegingen				27
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0	0	0	3
	Weggelaten burgerlijke belangen				0
	Arrest tegen beroep afwijzing VI				113
	Totaal				
Stock³					

⁷ De cijfers m.b.t. de nieuw ingeschreven zaken en hangende zaken op 1/1 en de verzetten zijn afkomstig van het parket-generaal en auditoraat-generaal, de cijfers m.b.t. tussenarresten en eindarresten van de griffie van het Hof van beroep.

2016		Gemeen recht	Sociaal recht	Voorrecht rechtsmacht	Totaal
Input	Hangende zaken op 1/1	794	115	0	906
	Hangende burgerlijke belangen op 1/1	1			
	Nieuw ingeleide zaken	1.188	95	8	1.291
	Nieuwe zaken burgerlijke belangen	4			
	Beroepen tegen afwijzing VI	61			
	Verzetten	55			
	Totaal				
Tussenarresten		75	12	2	89
uitsluitend burgerlijke belangen		0	0	0	0
Output	Eindarresten	1.196	78	6	1.280
	waarvan voegingen	37			
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0	0	0	0
	Weggelaten burgerlijke belangen	0			
	Arrest tegen beroep afwijzing VI	80			
Totaal					
Stock³					

Bron: PAGE-systeem en griffie van het Hof van Beroep

3. PROTECTIONELE ZAKEN⁸

2018		Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	27
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1	0
	Nieuw ingeleide zaken	138
	Uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	165
Tussenarresten		5
uitsluitend burgerlijke belangen		0
Output	Eindarresten	141
	Weggelaten zaken	0
	Voegingen	3
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	144
Stock³		24

2017		Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	12
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1	0
	Nieuw ingeleide zaken	133
	Uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	145
Tussenarresten		3
uitsluitend burgerlijke belangen		0
Output	Eindarresten	134
	Weggelaten zaken	0
	Voegingen	3
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	137
Stock³		8

2016		Protectioneel
Input	Hangende zaken op 1/1	15
	Hangende zaken burgerlijke belangen op 1/1	0
	Nieuw ingeleide zaken	137
	Uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	152
Tussenarresten		12
uitsluitend burgerlijke belangen		0
Output	Eindarresten	135
	Weggelaten zaken	0
	Voegingen	0
	Arresten uitsluitend burgerlijke belangen	0
	Totaal	135
Stock³		17

⁸ Inzake de protectionele zaken zijn de cijfers m.b.t. de nieuw ingeschreven zaken en hangende zaken op 1/1 afkomstig van het parket-generaal. De rest van het cijfermateriaal is afkomstig van de griffie van het Hof van beroep.

Bron: PAGE-systeem en griffie van het Hof van Beroep

4. KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING: EINDARRESTEN⁹

alle eindarresten exclusief arresten inzake eerherstel ¹⁰ :	
2018	1.798
2017	1.697
2016	1.790
inzake eerherstel :	
2018	72
2017	127
2016	199

Bron: griffie van het Hof van Beroep

5. HOF VAN ASSISEN¹¹

		Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Totaal
2018	Hangende zaken op 1/1	3	2	5
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	6	5	11
	Arresten	0	1	1
2017	Hangende zaken op 1/1	3	2	5
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	0	1	1
	Arresten	0	1	1
2016	Hangende zaken op 1/1	7	5	12
	Door de KI verwezen naar het Hof van Assisen	0	1	1
	Arresten	4	4	8

Bron: parket-generaal

⁹ De cijfers zijn gebaseerd op het aantal vorderingen, hetgeen inhoudt dat meerdere arresten (bvb. inzake voorlopige hechtenis) betrekking kunnen hebben op eenzelfde zaak.

¹⁰ Inclusief de verwijzingen naar het hof van assisen. Tevens zijn de tussenarresten en de arresten VI niet inbegrepen.

¹¹ De categorie 'hangende zaken op 1/1' heeft betrekking op de zaken die voorafgaand het referentiejaar door de KI verwezen werden naar het Hof van Assisen en die nog niet afgesloten zijn door een arrest.

B. PARKET BIJ DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
CORRECTIONELE AFDELING (deel 1: algemeen overzicht van doorstroom)

			Gent	Dendermonde	Oudenaarde	Brugge	Kortrijk	Ieper	Veurne	Totaal ressort
Input	Hangende zaken op 01/01	2018	10.637	6.117	3.022	6.936	5.477	1.754	1.364	35.307
		2017	9.076	7.573	2.871	9.374	5.374	1.471	1.171	36.910
		2016	9.351	8.675	3.052	9.733	5.689	1.537	1.094	39.131
	Nieuw ingeschreven zaken*	2018	37.573	31.095	8.522	21.725	15.774	5.866	4.705	125.260
		2017	36.865	30.523	8.088	21.960	15.732	4.643	4.326	122.137
		2016	37.795	31.255	8.547	23.795	16.094	4.914	4.415	126.815
	Heropende zaken	2018	1.532	945	228	882	259	283	72	4.201
		2017	874	1.015	268	1.399	337	174	99	4.166
		2016	871	1.118	207	1.076	378	234	110	3.994
	Totaal	2018	49.742	38.157	11.772	29.543	21.510	7.903	6.141	164.768
		2017	46.815	39.111	11.227	32.733	21.443	6.288	5.596	163.123
		2016	48.017	41.048	11.806	34.604	22.161	6.685	5.619	169.940
Output	Sponering	2018	25.972	19.956	5.839	13.574	8.060	3.078	3.111	79.590
		2017	24.789	20.673	5.429	14.731	9.304	2.517	2.717	80.160
		2016	27.131	22.431	5.898	15.023	9.886	2.957	2.780	86.106
	Voeging	2018	4.856	3.153	734	4.584	1.731	1.159	479	16.696
		2017	4.900	3.936	788	5.817	2.111	951	439	18.942
		2016	4.836	4.242	959	5.032	2.199	947	553	18.768
	Ter beschikking	2018	2.182	2.719	662	1.587	984	513	421	9.068
		2017	3.137	3.005	837	1.643	1.136	551	390	10.699
		2016	2.882	2.829	841	1.777	1.316	570	461	10.676
	Betaalde MS	2018	387	373	290	334	275	85	68	1.812
		2017	370	557	118	380	320	27	79	1.851
		2016	464	373	118	439	310	38	50	1.792
	Voltooid SB	2018	232	88	107	52	103	75	57	714
		2017	213	95	103	55	99	74	42	681
		2016	266	121	75	31	139	89	34	755
	Raadkamer voor regeling rechtspleging	2018	661	476	141	565	288	90	121	2.342
		2017	568	635	160	558	260	89	97	2.367
		2016	651	649	157	586	260	93	83	2.479
	Dagvaarding	2018	1.542	1.231	613	1.079	780	275	208	5.728
		2017	1.315	1.322	391	970	875	180	214	5.267
		2016	1.364	1.180	446	1.028	901	206	219	5.344
	Overige richtinggevende beslissingen	2018	1.765	2.378	266	500	1.659	1.014	45	7.627
		2017	1.441	1.793	548	1.157	1.679	285	216	7.119
		2016	1.181	1.408	402	1.064	1.370	234	238	5.897
Totaal	2018	37.597	30.374	8.652	22.275	13.880	6.289	4.510	123.577	
	2017	36.733	32.016	8.374	25.311	15.784	4.674	4.194	127.086	
	2016	38.775	33.233	8.896	24.980	16.381	5.134	4.418	131.817	
Stock	2018	12.145	7.783	3.120	7.268	7.630	1.614	1.631	41.191	
	2017	10.082	7.095	2.853	7.422	5.659	1.614	1.402	36.127	
	2016	9.242	7.815	2.910	9.624	5.780	1.551	1.201	38.123	

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

CORRECTIONELE AFDELING (deel 2: Beeld van de vereenvoudigde processen-verbaal)¹²

		<u>Gent</u>	<u>Dendermonde</u>	<u>Oudenaarde</u>	<u>Brugge</u>	<u>Kortrijk</u>	<u>Ieper</u>		<u>Veurne</u>	<u>Totaal Ressort</u>
Vereenvoudigde processen-verbaal	2018	73.548				52.513				125.761
	2017	79.110				53.081				132.191
	2016	83.395				57.467				140.862

Bron: ANG - federale politie

CORRECTIONELE AFDELING (deel 3: Detailbeeld van de seponeringen)

		<u>Gent</u>	<u>Dendermonde</u>	<u>Oudenaarde</u>	<u>Brugge</u>	<u>Kortrijk</u>	<u>Ieper</u>	<u>Veurne</u>	<u>Totaal Ressort</u>
Seponering-Technisch	2018	17.327	13.674	3.942	7.049	4.937	1.604	1.956	50.489
	2017	16.602	13.833	3.447	7.825	5.644	1.475	1.562	50.388
	2016	17.623	14.280	3.573	8.188	5.945	1.946	1.527	53.082
Seponering-Opportunititeit	2018	8.635	6.277	1.897	6.511	3.117	1.469	1.151	29.057
	2017	8.187	6.123	1.982	6.906	3.660	1.042	1.155	29.055
	2016	9.508	8.151	2.325	6.835	3.941	1.011	1.253	33.024

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

¹² Deze gegevens zijn afkomstig van de federale politie. Voor 2016 werden enkel gegevens op basis van het nieuwe gerechtelijke landschap aangeleverd.

CORRECTIONELE AFDELING (deel 4: Doorlooptijden naargelang de afsluitende beslissing)

DOORLOOPTIJDEN VAN DEZE DOSSIERS: GEMIDDELD AANTAL DAGEN, VAN BINNENKOMST DOSSIER TOT:																	
		Gent		Dendermonde		Oudenaarde		Brugge		Kortrijk		Ieper		Veurne		Totaal Ressort	
		aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur	Aantal	Duur	aantal	duur	aantal	duur	aantal	duur
Seponeering	2018	25.972	105	19.956	66	5.839	114	13.574	122	8.060	123	3.078	126	3.111	91	79.590	101
	2017	24.789	79	20.673	84	5.429	112	14.731	150	9.304	120	2.517	120	2.717	88	80.160	102
	2016	27.131	86	22.431	89	5.898	113	15.023	160	9.886	116	2.957	119	2.780	71	86.106	106
Voeging	2018	4.856	144	3.153	124	734	148	4.584	226	1.731	129	1.159	95	479	81	16.696	156
	2017	4.900	123	3.936	184	788	161	5.817	276	2.111	149	951	116	439	80	18.942	186
	2016	4.836	130	4.242	156	959	143	5.032	213	2.199	130	947	95	553	82	18.768	156
Ter beschikking	2018	2.182	50	2.719	55	662	49	1.587	84	984	72	513	46	421	55	9.068	60
	2017	3.137	48	3.005	56	837	63	1.643	91	1.136	74	551	45	439	80	10.699	62
	2016	2.882	46	2.829	58	841	59	1.777	62	1.316	56	570	49	461	65	10.676	55
Betaalde Minnelijke Schikking	2018	387	157	373	182	290	227	344	118	275	197	85	296	68	159	1.812	179
	2017	370	182	557	164	118	239	380	227	320	184	27	386	79	134	1.851	191
	2016	464	169	373	182	118	147	439	191	310	212	38	257	50	136	1.792	184
Voltooid Bemiddeling in Strafzaken	2018	232	526	88	644	107	552	52	669	103	551	75	647	57	552	714	573
	2017	213	530	95	634	103	552	55	644	99	549	74	626	42	645	681	577
	2016	266	464	121	672	75	511	31	679	139	483	89	581	34	535	755	531
Raadkamer voor regeling rechtspleging	2018	661	349	476	389	141	595	565	563	288	488	90	383	121	736	2.342	462
	2017	568	254	635	365	160	534	558	447	260	412	89	316	97	491	2.367	378
	2016	651	252	649	443	157	544	586	467	260	377	93	258	83	421	2.479	390
Dagvaarding	2018	1.542	265	1.231	230	613	343	1.079	226	780	239	275	372	208	264	5.728	260
	2017	1.315	319	1.322	279	391	372	970	254	875	232	180	401	214	250	5.267	286
	2016	1.364	296	1.180	282	446	532	1.028	255	901	238	206	286	219	243	5.344	292
Overige richtinggevende beslissingen	2018	1.765	170	2.378	80	266	162	500	84	1.659	84	1.014	67	45	264	7.627	104
	2017	1.441	162	1.793	130	548	143	1.157	109	1.679	54	285	109	216	122	7.119	115
	2016	1.181	128	1.408	109	402	141	1.064	140	1.370	73	234	137	238	141	5.897	115

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

CORRECTIONELE AFDELING (deel 5: Detailbeeld van de hangende zaken op 1 januari 2018)¹³

jaar van in- stroom	Gent		Dendermonde		Oudenaarde		Brugge		Kortrijk		Ieper		Veurne		Totaal Ressort	
	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %	aantal	kolom %
(1) < 2000	2	0,02	6	0,11	2	0,06	4	0,05	3	0,05	6	0,34	0	0,00	23	0,07
(2) 2000	1	0,01	7	0,11	0	0,00	0	0,00	4	0,07	0	0,00	0	0,00	12	0,03
(3) 2001	1	0,01	11	0,18	2	0,07	2	0,03	2	0,04	0	0,00	0	0,00	18	0,05
(4) 2002	1	0,01	4	0,07	7	0,23	1	0,01	1	0,02	0	0,00	1	0,07	15	0,04
(5) 2003	1	0,01	11	0,18	7	0,23	1	0,01	2	0,04	1	0,06	1	0,07	24	0,07
(6) 2004	3	0,03	16	0,26	4	0,13	0	0,00	2	0,04	0	0,00	1	0,07	26	0,07
(7) 2005	14	0,13	7	0,11	6	0,20	2	0,03	2	0,04	0	0,00	1	0,07	32	0,09
(8) 2006	23	0,22	13	0,21	6	0,20	2	0,03	9	0,16	0	0,00	3	0,22	56	0,16
(9) 2007	14	0,13	15	0,25	7	0,23	8	0,12	9	0,16	0	0,00	1	0,07	54	0,15
(10) 2008	8	0,08	16	0,26	5	0,17	4	0,06	11	0,20	2	0,11	0	0,00	46	0,13
(11) 2009	15	0,14	5	0,08	18	0,60	4	0,06	18	0,33	1	0,06	2	0,15	63	0,18
(12) 2010	21	0,20	15	0,25	11	0,36	15	0,22	38	0,69	2	0,11	2	0,15	104	0,29
(13) 2011	20	0,19	9	0,15	18	0,60	43	0,62	46	0,84	1	0,06	1	0,07	138	0,39
(14) 2012	42	0,39	29	0,47	13	0,43	55	0,79	61	1,11	4	0,23	4	0,29	208	0,59
(15) 2013	74	0,70	32	0,52	23	0,76	188	2,71	91	1,66	8	0,46	10	0,73	426	1,21
(16) 2014	262	2,46	79	1,29	41	1,36	254	3,66	197	3,60	24	1,37	22	1,61	879	2,49
(17) 2015	540	5,08	208	3,40	122	4,04	554	7,99	249	4,55	72	4,10	58	4,25	1.803	5,11
(18) 2016	1.576	14,82	803	13,13	548	18,13	1.197	17,26	812	14,83	307	17,50	241	17,67	5.484	15,53
(19) 2017	8.019	75,39	4.831	78,98	2.182	72,20	4.602	66,35	3.920	71,57	1.326	75,60	1.016	74,49	25.896	73,35
TOTAAL	10.637	100,00	6.117	100,00	3.022	100,00	6.936	100,00	5.477	100,00	1.754	100,00	1.364	100,00	35.307	100,00

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

¹³ De oudste hangende zaken hebben vaak betrekking op langdurige gerechtelijke onderzoeken (verdwijning, moord met onbekende dader,...).

AFDELING POLITIEZAKEN

Wegens de overgang naar het crossborder systeem in 2018 zijn er nog geen gegevens beschikbaar voor de politieparketten.

AFDELING JEUGDZAKEN ¹⁴

INSTROOM		GENT	DENDER-MONDE	OUDEN-AARDE	BRUGGE	KORTRIJK	IEPER	VEURNE	TOTAAL RECHTS-GEBIED
2016	MOF	3.882	3.432	925	2.409	1.991	537	436	13.612
	VOS	4.609	5.711	1.754	2.624	1.897	1.013	635	18.243
2017	MOF	4.068	3.383	1.080	2.238	1.824	570	405	13.568
	VOS	5.117	5.932	1.794	2.667	1.946	1.005	742	19.203
2018	MOF	4.153	3.402	1.101	2.246	1.771	539	470	13.682
	VOS	5.487	6.378	1.811	2.966	2.266	922	720	20.550

Bron: gegevensbank van het College van procureurs-generaal - statistisch analisten

¹⁴ Voor verdere methodologische ondersteuning bij de tabel, wordt verwezen naar de gepubliceerde analyse: "De instroom van protectionele zaken op de jeugdparketten (2006-2010)". http://www.om-mp.be/stat/jeu/n/SA_JEUGD_INSTROOM_2006-2010_NL.pdf en voor de meest recente cijfergegevens wordt verwezen naar <http://www.om-mp.be/stat>